

JE WEG VINDEN OP HET PAD

INLEIDING

Het Pad van Discipelschap is ingebed in het grotere Pad van Evolutie. Beide paden maken deel uit van de lange reis van de ziel en bestaan uit verschillende fasen die elkaar gedeeltelijk overlappen. In de boeken van Alice Bailey is het niet altijd meteen duidelijk hoe de verschillende stadia te onderscheiden zijn en hoe ze zich tot elkaar verhouden. In dit artikel zal ik trachten een overzicht van de verschillende stadia van de reis van de ziel te geven, en ze tevens in een logische volgorde zetten.

Studenten van de boeken van Alice Bailey bevinden zich op de grotere Pad van Discipelschap, waaronder ook de voorbereidingsfase dat het Proefondervindelijke Pad wordt genoemd. Over dit laatste pad schreef ik in mijn eerdere artikel *'Treden naar de Hemel'*. Het belangrijkste onderwerp van het artikel dat nu voor je ligt is het Pad van Discipelschap.

Het is niet gemakkelijk om uit te vinden waar men precies is op dit pad. Ik zal in dit artikel enkele voorbeelden van mijn eigen zoektocht naar mijn plek op dit pad geven, waardoor de lezer zijn of haar plaats misschien gemakkelijker kan vinden.

DE REIS VAN DE ZIEL

De reis van de ziel is lang en vergt uithoudingsvermogen. Volgens de Tijdsloze Wijsheidsleringen bewandelt de ziel verschillende paden op diens lange reis. De volgende paden of stappen kunnen worden onderscheiden:

1. Het Pad van Evolutie
2. De Proefondervindelijke Pad
3. Het Pad van Discipelschap
4. Het Pad van Initiatie of Inwijding

De eerste, het Pad van Evolutie, omvat de andere drie, welke de specifieke stadia zijn waarin de ziel geleidelijk de leiding van de persoonlijkheid overneemt en waarin de aspirant een discipel wordt en verschillende inwijdingen of initiaties ondergaat.

In dit artikel zal ik het houden op deze vier paden. Hoewel het er slechts vier zijn, zijn ze meer dan een handvol. Na deze stadia zijn er nog de wegen van Hogere en Kosmische Evolutie, maar we zullen ons daar niet mee bezighouden. Dat zijn de wegen waar we pas komen als we ons mens-zijn helemaal hebben overstegen. En dat lijkt voor de meesten van ons, zo niet allen, nog een lange weg te gaan. Dus laten we ons focussen op de genoemde vier paden.

1. HET PAD VAN EVOLUTIE

Dit pad begint met de **individualisering**, de overgang van de dierlijke groepsziel in de individuele menselijke ziel, waarmee we een mens werden en een eerste entree maakten in het menselijke koninkrijk, komend vanuit het dierenrijk. Dit was het begin

van de lange evolutionaire reis van de menselijke ziel. Het langste deel hiervan reisden we in een staat van relatieve vergetelheid en **onwetendheid**. In de vroege fasen wordt leven na leven doorgebracht in blindheid. De vragen naar wie we zijn, waar we vandaan komen, waarom we hier zijn, waarnaar we op weg zijn, en wat de zin van het leven is, worden niet gesteld. Ze dringen niet door in het bewustzijn. De geïndividualiseerde incarnerende zielen, leven (of beter: overleven) en sterven gewoon, leven na leven, de een kort de ander langer, een als slachtoffer de ander als dader, een met meer geluk dan pech, en de ander andersom.

We moeten vele ervaringen ondergaan op dit Pad van Evolutie, waarin de verschillende lichamen van onze persoonlijkheid - de fysieke, astraal/emotionele en mentale - hun kwaliteiten zelfstandig ontwikkelen. De zich ontwikkelende menselijke ziel verwerft ervaring na ervaring en streeft ernaar om deugden te verdienen in elke incarnatie, zonder dat het geïncarneerde bewustzijn (de mens) zich een verbinding met zijn ziel beseft. Het lijkt erop dat een grote groep binnen de mensheid zich nog in deze fase bevindt. Deze groep is nog ondergedompeld in het kleine ego, of de lagere persoonlijkheid, en is grotendeels egoïstisch.

Uiteindelijk zal het Pad van Evolutie zich echter ontwikkelen tot een zoektocht naar **zelfontplooiing**. Dan is het proces van langzaam **ontwaken** aangebroken, waarin de aspirant verschijnt die begint te reageren op iets hogers. Nu is de Ziel op zoek naar contact met en controle over de persoonlijkheid, en begint de Solar Angel (Zonnen Engel) voor het eerst bewust aandacht te geven aan de worstelende persoonlijkheid. Maar voordat men werkelijk het Pad van de zogenaamde Chelaschap of Discipelschap (het woord 'chela' is Hindoe voor 'discipel') betreedt, dient men door een voorbereidende proefperiode te gaan welke het Proefondervindelijke Pad wordt genoemd.

2. HET PROEFONDERVINDELIJKE PAD

Met dit stadium begint de grotere weg naar Discipelschap. Het heeft betrekking op de periode van **persoonlijke groei**. In *'Initiation, Human and Solar'* (IHS) van Alice Bailey staat geschreven (op pagina 63) dat dit pad

"... die periode in het leven van een man kenmerkt waarin hij zich definitief aan de kant van de krachten van de evolutie stelt, en werkt aan de bouw van zijn eigen karakter. Hij neemt zichzelf in de hand, cultiveert de kwaliteiten die ontbreken in zijn karakter, en streeft zorgvuldig naar het onder controle brengen van zijn persoonlijkheid. Hij bouwt het causale lichaam met weloverwogen intentie, alle gaten vullend die kunnen bestaan, en streeft ernaar om het tot een geschikt vat voor het Christus principe te maken."

Dit betekent dat het lagere zelf voor het eerst geïnteresseerd raakt in het ontwikkelen van zijn kwaliteiten, en omgekeerd de ziel interesse begint te tonen in de persoonlijkheid. De persoon begint te werken aan zijn **karakterontwikkeling en zuivering**, en aan de eenwording van zijn drie lichamen (fysiek-etherisch, astraal/emotioneel en mentaal) in een geïntegreerde persoonlijkheid. Hij bouwt ook aan het causale lichaam, het lichaam van de ziel, ook wel de egoïsche lotus genoemd. Hij doet dit door het invullen van eventuele lacunes op een bewuste

manier met de bedoeling om van dit lichaam een bruikbaar vat te maken voor de overdracht van het licht en de liefdevolle vriendelijkheid van het Christusbewustzijn. Het doel van dit pad is de **eerste inwijding of initiatie** waarin het Christuskind wordt geboren in het hart en waar "*deze pasgeborene begint op de bedevaart van het Pad*" (IHS, p.63).

Ik schreef meer over dit pad in mijn eerdere artikel '*Treden naar de Hemel*'. Daarin legde ik het verschil tussen de *Mystieke Aspiranten* en de *Proeftijd Discipelen* uit, die zich beiden op dit pad bevinden, waarbij de laatste de eerste stappen op het Pad van Discipelschap zetten. Ik beschreef ook de hindernissen op de Proefondervindelijke Pad (onwetendheid, egoïsme, gehechtheid of begeerte, haat en zich vastklampen aan het leven) en de manieren om deze te overwinnen.

Laten we ons nu focussen op de volgende fase, het Pad van Discipelschap, dat het belangrijkste onderwerp van dit artikel is.

3. HET PAD VAN DISCIPELSCHAP

Op dit pad transmuteert de primaire focus van de geïncarneerde ziel van persoonlijke groei naar de **ontwikkeling van de groep, service en goodwill**. De persoonlijkheid heeft zijn vroegere dominantie verloren en wordt onder de veel wijzere invloed van de ziel gebracht. Integratie en fusie van de persoonlijkheid met **de ziel** vindt plaats. Dit betekent niet dat de pijn en het lijden van de discipel of leerling wordt vervangen door alleen plezier, vreugde en harmonie. De persoonlijkheid zal niet opgeven zonder een felle strijd en er zullen een aantal **crises** en veel 'groeipijnen' zijn, naast de spanning die de inspanningen teweeg brengen.

Alice Bailey noemt in haar boek "*Discipelship in the New Age I*" (DINA I, blz. 673-674) zes verschillende stadia van discipelschap. En hier begint het een beetje ingewikkeld te worden. Er lijkt sprake te zijn van een zekere overlap tussen de verschillende fasen, ook met het voorgaande Proefondervindelijke Pad. De volgende zes fasen van Discipelschap worden vermeld:

1. "Klein Chelaschap"

Hierin wordt een discipel gecontacteerd door de Meester via een andere chela in het fysieke veld.

Ik denk dat kan worden gesteld dat deze fase eigenlijk overlapt met de bovengenoemde *Proefondervindelijke Pad*. Dit is, zoals ik al zei, het stadium waarin de grotere weg naar Discipelschap begint. In de eerdere fasen van dit pad wordt de zoeker de zogenaamde **Mystieke aspirant** genoemd, die emotioneel is georiënteerd en geïnteresseerd is in spiritualiteit, maar die nog steeds aan het beperkte belang van zijn kleine zelf denkt. Dit is echter een zeer belangrijke en noodzakelijke fase om te doorlopen en daarin het hart te openen voor mededogen en liefdevolle vriendelijkheid. Zonder dit zou de ontwikkeling van zijn geestvermogens het gevaar van zwart occultisme met zich meebrengen. Om een *witte* occultist te worden is het werk van voorbereiding, zuivering en éénpuntige concentratie nodig, en dit wordt in deze fase verricht. Door dit te doen boekt de zoeker voldoende vooruitgang op zijn

individuele pad om zijn innerlijk licht te doen ontsteken, waarmee hij voor de eerste keer de aandacht van de Meester zal trekken. De Meester maakt contact met de chela, of discipel, (zonder dat die zich daarvan bewust is) via een andere chela in het fysieke veld.

2. De "Chela in het Licht":

Dit is de fase waarin een hogere discipel de chela leidt vanuit het zielsniveau. Deze fase omvat *drie substadia van Discipelschap*:

- a. De *Proeftijd Discipel*, die begint aan de overgang van het Proefondervindelijke Pad naar het echte Pad van Discipelschap door zich te focussen op het mentale vlak via éénpuntige meditatie, studie en service.
- b. De *Accepterende Discipel*, die is uitgegroeid tot de meer mentaal georiënteerde occultist die groeit en werkt in het Licht aan het overwinnen van karakterfouten, begoocheling (glamour), en persoonlijk en planetair karma. Het spreekt vanzelf dat dit laatste bijdraagt aan zijn ervaring van lijden en pijn. Maar dit lijkt een noodzakelijk onderdeel van zijn proces van ontwaken, waarin hij leert om de liefde in actie te demonstreren.
- c. De *Belovende Discipel*, die is geëvolueerd van de goed geïnformeerde student in de toegewijde en liefdevolle server. Hij heeft drie geloften afgelegd: het dienen van de mensheid; samenwerken met het Plan van de Hiërarchie; en het ontwikkelen en het volgen van de leiding van het Hoger Zelf. Waar de Accepterende Discipel werkt met zijn geest (Licht), werkt de Belovende Discipel met zijn geest *en* zijn hart (Licht en Liefde).

De discipel wordt nu geleid door een meer geëvolueerde discipel vanuit het zielsniveau. Hij is zich waarschijnlijk niet bewust van deze contacten totdat hij meer in lijn komt met zijn ziel en diens energieën.

De "Chela in het Licht" heeft voldaan aan drie eisen (*DINA I, blz. 722*):

- a. Hij maakt een overgang in bewustzijn van het astrale veld naar het mentale veld.
- b. Hij leert onderscheid te maken tussen de paren van tegenstellingen (bijvoorbeeld goed-slecht, licht-donker, angst-liefde, enz.).
- c. Hij wordt zich bewust van glamour (begoocheling, illusies uit het astrale veld) als iets waaruit hij zichzelf uiteindelijk dient te bevrijden en waarin hij ook meehelpt om de wereld ervan te bevrijden.

Wanneer de Accepterende Discipel een Belovende Discipel wordt zal een zekere **eenzaamheid** zijn deel zijn. Dit veroorzaakt hij geheel en al zelf en hij dient hier ook zelf mee om gaan. Zie het volgende citaat waarin Meester Djwhal Kuhl (DK) hier vrij strikt over spreekt.

"Er is veel eenzaamheid in het leven van een discipel wat volledig zijn eigen defect is en wat is onderworpen aan genezing als hij gebruik maakt van de juiste mate van zelfdiscipline. Hier moet hij zelf mee omgaan omdat het betrekking heeft op de persoonlijkheid, en met uw persoonlijkheden heb ik geen zaken. Ik verwijs naar de eenzaamheid die wordt veroorzaakt wanneer de accepterende discipel de

belovende discipel wordt en zijn focus weghaalt van het leven in het fysieke veld en van de identificatie met de bestaansvormen in de drie werelden, en zichzelf in het midden vindt, tussen de wereld van uiterlijke zaken en de innerlijke wereld van betekenis. Zijn eerste reactie is dan dat hij alleen is; hij heeft gebroken met het verleden; hij is hoopvol, maar niet zeker van de toekomst; de tastbare wereld waaraan hij gewend is, moet, weet hij, worden vervangen door de immateriële wereld van waarden, waarbij een nieuw gevoel voor verhoudingen, een nieuwe reeks van waarden en nieuwe verantwoordelijkheden horen. Hij gelooft dat deze wereld bestaat, en hij stapt voorwaarts, dapper en theoretisch, maar dit blijft voor een tijdje geheel ongrijpbaar; hij vindt weinigen die denken en voelen zoals hij en het mechanisme van zeker contact bestaat slechts in embryonale vorm in hem. Hij breekt los uit het massabewustzijn waarmee hij tot dusver was versmolten, maar hij heeft zijn groep nog niet gevonden waarin hij uiteindelijk bewust zal worden opgenomen. Daarom is hij eenzaam en voelt hij zich verlaten en beroofd.”
(DINA II, p. 45-46)

In dit citaat vind ik veel herkenning als ik kijk naar mijn eigen proces in de afgelopen vijftien jaar. DK noemt hier de eenzaamheid die men ervaart in de overgang van een focus op de fysieke materiële wereld, waarin de meerderheid van de mensheid verblijft, naar een meer toegewijde interesse in de spirituele wereld. In eerste instantie wordt dan een soort vacuüm ervaren, een lege en onzekere ruimte tussen twee werelden: een vertrouwde maar niet meer interessante, en een onbekende en immateriële maar hoopvolle en interessante nieuwe. De ongrijpbaarheid van deze nieuwe wereld zal een tijdje duren en de discipel zwerft in eerste instantie in een blinde toestand, pogend er enige grip op te krijgen. Dit pad moet hij alleen lopen, het is zijn persoonlijke 'Stairway to Heaven', zoals ik het noemde in een eerder artikel.

Het massabewustzijn heeft nog geen besef van dit pad, dus er is niet veel erkenning of ondersteuning in de buitenwereld. Integendeel, er is veel onwetendheid, scepsis, desinteresse en onbegrip. De lagere persoonlijkheid van de leerling vindt dit niet leuk. Hij wil begrepen en erkend worden. Wanneer dit niet het geval is kan hij pijn en gevoelens van eenzaamheid ervaren. DK stelt in dit citaat dat hij geen zaken heeft met deze problemen van de persoonlijkheid en dat de leerling ze zelf dient te overwinnen. Op deze manier 'verdient' hij, om het zo te zeggen, zijn rechtmatige plaats als een discipel door zijn **eigen inspanningen**. Zolang de aspirant is ondergedompeld in zelfmedelijden, lijden en beklag over zijn persoonlijke toestand van 'ellende', kan hij geen discipel worden genoemd. Op zijn best is hij dan op de Proefondervindelijke Pad. Hij moet zijn aandacht voor zijn eigen zaken overwinnen en vervangen door dienstbaarheid, zorg en belangstelling voor het welzijn van de mensheid.

Vanuit mijn eigen ervaring kan ik zeggen dat verlichting, evenwicht en harmonie gevonden kan worden in de ontwikkeling van een dergelijke uiterlijke groepsaandacht en de daarbij behorende **dienstverlenende houding**. Wanneer mijn persoonlijkheid zichzelf arm, zielig of niet herkend acht, vindt hij verlichting door de aandacht te verschuiven van het lagere zelf naar het zoeken van mogelijkheden om anderen van dienst te zijn.

3. Geaccepteerd Discipelschap

Dit is de fase waarin de Meester, uit noodzaak, contact opneemt met de chela door:

- a. Een levendige droom ervaring.
- b. Een symbolische les.
- c. Het gebruik van een gedachtevorm van de Meester.
- d. Een contact in meditatie.
- e. Een duidelijk herinnerd interview in de Ashram van de Meester.

De Geaccepteerde Discipel voegt aan zijn geest en hart zijn wil toe, wat betekent dat hij werkt met de zielen drie-eenheid van **Licht** (mind/geest), **Liefde** (hart), en **Kracht** (wil). Nu heeft hij niet alleen de belangrijke esoterische feiten geaccepteerd, maar hij heeft deze ook met succes geïntegreerd in zijn leven. Hij heeft de beloftes uit de vorige periode met succes opgevolgd, en is nu meer gericht op de menselijke behoefte dan op zijn eigen individuele progressie.

Het is belangrijk om op te merken dat de term "geaccepteerd" betekent dat de discipel de waarheden en verantwoordelijkheden heeft aanvaard, en *niet* dat hij persoonlijk door een Meester is aanvaard voor training. Maar hij is vanaf dit moment wel lid van een occulte Ashram (al is het maar in de periferie ervan) en begint deze verbindingen te ervaren.

Dit brengt het nodige lijden met zich mee, dat wordt benoemd in het volgende citaat uit DINA II, blz. 643-644:

"De geaccepteerde discipel, echter, lijdt ook mentaal en hieraan moet zijn vermogen om zich te identificeren met het geheel worden toegevoegd; zijn getrainde verbeeldingskracht geeft ook speciale moeilijkheden omdat hij ondermeer mogelijkheden ziet die anderen niet kunnen waarnemen, en zijn begrip van het plan is vermoedelijk groter; hij tracht ook zijn kennis van dit plan toe te passen op de zich in het nu aandienende situatie die hij krachtig probeert te begrijpen en tegelijkertijd voor anderen poogt te interpreteren, ongeacht wat hij ondergaat in zijn persoonlijke leven. "

Dus, in dit stadium van Geaccepteerd Discipelschap is het leed nog niet voorbij. De transitie en de taken die bij deze fase horen brengen **geestelijk lijden**. DK adresseert hier de moeilijkheid die men ontmoet als men een groter beeld van de werkelijkheid ontdekt, maar dit niet kan delen met zijn medemensen, of niet in staat is om het te vertalen in woorden die overeenkomen met de interesse of het begrip van anderen.

We bewegen heel langzaam in de vroege stadia van het pad en het kan soms een paar levens in beslag nemen om van de ene fase naar de andere te evolueren, waarin we eerder volbrachte lessen en vermogens moeten **herhalen en opnieuw herinneren**.

4. De "Chela op de Draad"

De "Chela op de Draad" bevindt zich op het middelpunt tussen de tweede en derde inwijding. Dit is de fase waarin, nadat hij zijn wijsheid door middel van werk, en zijn waardering voor het probleem van de Meester heeft getoond, de chela wordt geleerd hoe hij (in noodgevallen) de aandacht van de Meester kan trekken en dus kan putten uit Zijn kracht, kennis en advies. Dit is een ogenblikkelijke gebeurtenis, en neemt praktisch geen tijd in van de Meester.

5. De "Chela binnen de aura"

Dit is een vergevorderd stadium, waarin de chela zich binnen het aura van de Meester bevindt, en vanuit de periferie van de Ashram is genavigeerd naar het centrum. Nu is het de chela toegestaan om de methode te kennen waarmee hij een trilling en oproep kan genereren die hem recht geeft op een interview met de Meester. Dit is alleen toegestaan aan die betrouwbare chela's die de kennis alleen zullen gebruiken als het noodzakelijk is voor het werk; geen persoonlijke reden of smart zal hen prikkelen om deze kennis te gebruiken. De chela (of discipel) leeft in een staat van rust en sereniteit, met de geest (mind) gestaag in het Licht.

6. De "Chela binnen zijn Meesters hart"

Dit is de laatste fase waarin de chela op elk moment de aandacht van de Meester kan krijgen. Hij is permanent in nauw contact. Nu is de chela definitief voorbereid op onmiddellijke inwijding, of heeft deze reeds ontvangen. Hem wordt gespecialiseerd werk gegeven dat hij kan doen in samenwerking met zijn Meester. Nu werkt hij zo nauw samen met zijn Meester dat hij zeer dicht in diens buurt is.

Het lijkt erop dat deze laatste twee fasen van discipelschap, 5 en 6, overlappen met de hogere fasen van het Pad van Initiatie of Inwijding (vanaf de 4^e inwijding).

4. HET PAD VAN INWIJDINGEN

In *'Initiation, Human and Solar'* (IHS, blz .82-94) is dit pad verdeeld in zes fasen van inwijding. Een groter deel van de mensheid dan men zou verwachten heeft de eerste inwijding achter de rug of is daarmee bezig, en veel discipelen bevinden zich tussen de eerste en tweede inwijding. De volgende vier inwijdingen lijken echter behoorlijk ver weg voor de grote meerderheid van de mensheid, en ook voor de meeste discipelen. Deze stadia beginnen nadat de discipel het proces van versmelting met de ziel heeft afgerond, en ze gaan door als hij uiteindelijk de ziel zelf perfectioneert en overstijgt. De zoeker is uitgegroeid tot een bewuste medewerker van de Meesters, hun Ashram, het Plan, en de Hiërarchie zelf.

Het valt buiten het kader van dit artikel om een bredere beschrijving van deze fasen te geven en ik zal ze waarschijnlijk behandelen in een volgend artikel.

CONCLUSIE

De reis van de ziel is lang en aanhoudend. Deze reis kan worden onderverdeeld in verschillende fasen waarvan de eerste drie zijn beschreven in dit artikel: het Pad van Evolutie, het Proefondervindelijke Pad en het Pad van Discipelschap, waarbij ik de meeste aandacht heb gegeven aan het laatste pad. Ik beschreef de zes verschillende fasen hierin, die elkaar gedeeltelijk overlappen. Dit maakt het niet altijd duidelijk hoe ze kunnen worden onderscheiden.

Ook is het niet gemakkelijk om te onderscheiden waar men zich bevindt op het Pad van Discipelschap. Kijkend naar mijn eigen proces herken ik mezelf in de verschillende paden van de Mystieke Aspirant en de Proeftijd Discipel of "Chela in het Licht".

Ik hoop dat dit artikel de lezer van dienst zijn in het vinden van zijn eigen plek op het pad.

Eric Huysmans,
2 december 2014

BIBLIOGRAFIE

Bailey, Alice, Een verhandeling over witte magie (TWM)
Bailey, Alice, Discipelschap in de Nieuwe Tijd I (DINA I)
Bailey, Alice, Discipelschap van de Nieuwe Tijd II (DINA II)
Bailey, Alice, Mensen- en Zonne-inwijding (IHS)
Blavatsky, H.P., De Geheime Leer
Huysmans, Eric, Treden naar de Hemel (artikel)